

Font de la Deu

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament Ctra. que va d'Oló a St. Joan d'Oló, 100 m abans del Joncar, camí N 150 m i baixar pel coster
Alçada: 554

Coordenades:

Latitud: 41.86897
Longitud: 2.03844
UTM Est (X): 420202
UTM Nord (Y): 4635675

Classificació

Número de fitxa 08258-210
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Segle XX
Any 1913
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08258A004000370000AD
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 18/03/2020 - 01:00

Descripció

Antiga font emplaçada uns 100 m al nord-oest de la casa de la Deu, en un coster obac i ple de vegetació. Des de principis de segle XX aquesta font s'utilitza com un dels punts de captació per a la xarxa d'aigua corrent del poble d'Oló. El mateix topònim (la Deu) ja és indicatiu d'un indret on aflora l'aigua de manera abundant. Els afloraments es troben en diferents punts al llarg del coster, però actualment tot el sector es veu modificat per la presència de dues construccions que aixopluguen les captacions d'aigua. La més antiga és la que es troba a un nivell inferior. Consisteix en un mur de pedra que té unes escales a la part superior i que protegeix una petita mina al seu interior. Dins de la mina, molt estreta, hi ha maquinària per a la captació de l'aigua, incloent-hi una aixeta del tipus autoclau que podria ser de la instal·lació originària (de 1912). Des d'aquest punt l'aigua és canalitzada cap al poble, que es troba a l'altre costat de la vall de la riera d'Oló.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

La font de la Deu tradicionalment no era gaire utilitzada degut a la seva ubicació, però tenia aigua abundant. A principis del segle XX es va plantejar, com en la majoria de pobles, la necessitat de crear una xarxa d'abastament d'aigua potable, però a Oló la iniciativa no va sorgir de l'Ajuntament sinó d'un particular. Era Josep Obradors Pascual, àlies Paperines, el qual després d'haver viscut a Barcelona i Sabadell va tornar al poble i va idear un projecte per captar l'aigua de dues fonts: la de la Deu i la font del Viver de Turigues o Roselles. La captació era més alta que el turó on hi ha el poble, de manera que l'aigua havia d'arribar al seu destí sense necessitat de cap bomba. Era l'any 1912 i Obradors va comprar el castell, va demanar un permís per travessar la riera amb un aqüeducte i, davant de la incredulitat dels veïns, va fer arribar l'aigua corrent a les cases aquell mateix any. En el llibre "Oló, un poble, una història" es diu per error que l'any que arribà l'aigua va ser el 1913. Com que l'aigua d'aquestes dues fonts no era suficient més tard es va comprar també la font de les Hortes, que és la que té més cabal d'aigua. Però els pagesos que regaven amb l'aigua de la font de les Hortes, que eren uns quants, s'hi van oposar. El conflicte es va resoldre donant una portadora d'aigua diària de franc als que deixaven passar els tubs pels seus horts.

El 1932 Obradors va deixar el negoci de l'aigua i se'l va vendre a Esteve Valls, un peixater de Manresa que tenia com a soci Vicenç Ciuró. Ambdós van vendre el servei d'aigües a un administrador de finques, i l'any 1939 el propietari era Esteban Ollé. Després de la Guerra va caldre millorar la captació i es construí una mina a la font de les Hortes, la que hi ha a l'altra banda de la carretera. El 1962 el servei es va vendre a Josep Terricabres Palau de la Gleva, que va iniciar el procés de modernització. El 1976 Terricabres va vendre el servei a Josep Pons i Prat, que tenia com a soci Martí Jubany. A la dècada de 1990 els nous propietaris van haver de fer noves inversions i nous pous. El 2020 s'ha encarregat un pla director per evitar problemes en el subministrament, però el servei continua en mans d'aquesta empresa.

Bibliografia

ANTONELL PEDRALS, Eva. Subministrament de les aigües potables a Santa Maria d'Oló. Treball de 3r de BUP, inèdit.

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 145-147.

